

Silsile-i aliyye büyüklerinin derecesi ölçülür mü?

Yazar Administrator

Perşembe, 02 Nisan 2009 11:54 - Son Güncelleme Salı, 07 Nisan 2009 14:50

Hikmet ehli zatlar buyuruyor ki:

Bağdat'a uzak bir yerde yaşayan bir talebe, Mevlana Halid-i Bağdadi hazretlerini çok seven, hep ondan anlatan hocasına gelip der ki:

— Efendim, evdeki kitaplığımda büyüklerimizin kitapları var. Mesela İmam-ı Rabbani hazretlerinin ve oğlu Muhammed Masum hazretlerinin Mektubat'ı var, Mevlana Halid-i Bağdadi hazretlerinin İtikadname kitabı var. Bunları dizerken veya okuyup birbirinin üstüne koyarken, İmam-ı Rabbani hazretleri daha büyük diye, Mektubat'ı üste koyuyorum, sonra oğlunun Mektubat'ını koyuyorum ondan sonra da Mevlana Halid-i Bağdadi hazretlerinin kitabını koyuyorum. İçimde bir sıkıntı olduğu için soruyorum. Acaba, bu yaptığım doğru mu?

{loadposition user5}

— Evladım, yaptığın basit bir şey değil. Arkadaşlarını topla! Yatsıdan sonra izah etmeye çalışayım.

O gün yatsı namazından sonra hocaları, bugün bana şöyle bir sual soruldu, onu size izah edeyim der ve şunları anlatır:

“Rahmet-i ilahi her kuluna, her an gelir. O kul, dinli olsun, dinsiz olsun, bilsin bilmesin, istesin istemesin, fark etmez. Ancak, Peygamber efendimizden gelen nimetlerin şartı vardır, herkese gelmez. Bu iki şart kimde varsa ona gelir.

Silsile-i aliyye büyüklerinin derecesi ölçülür mü?

Yazar Administrator

Perşembe, 02 Nisan 2009 11:54 - Son Güncelleme Salı, 07 Nisan 2009 14:50

Birinci şart: Onu tasdik etmektir. Yani bu zat peygamberdir, son peygamberdir, ben buna iman ettim, inandım, getirdiklerini kabul ettim, beğendim demektir. Peygamber efendimizden gelen nimetlerin vasıtası kalblerdir. Nasıl ki, elektrik kabloyla gelir, yani vasıtası kablodur, nasıl ki su boruyla gelir, vasıtası borudur; Peygamber efendimizden gelen nimetlerin vasıtası da kalblerdir. Bu tasdik olunca, bizim bilmediğimiz, görmediğimiz, anlamadığımız şekilde, o şahısla Peygamber efendimizin mübarek kalbi arasında bir hat kurulur.

İkinci şart: Peygamber efendimizi çok sevmektir. Gelen nimetlerin derecesi bu sevgiye bağlıdır.

Bu Peygamber efendimizin zamanında, yani O hayattayken böyleydi, vefat ettikten sonra ne oldu? Bunu Peygamber efendimiz bildiriyor, (Kalbimde ne varsa, kardeşim Ebu Bekrin kalbine akıttım) buyuruyor.

Yani, Peygamber efendimizin vefatından sonra, Ondan gelecek nimetler artık Hazret-i Ebu Bekir'den gelecektir. Ondan sonra da Selman-ı Farisi hazretlerinden... Bu silsile yoluyla yani silsile-i aliyye büyüklerinden devam ederek geliyor. Bu büyükleri inkâr eden, bu nimetlere kavuşamaz.

Silsile-i aliyye büyükleri, birbiriyle mukayese edilmez. Peygamber efendimizin mübarek kalbindeki emanetlerin hepsi, nakledilerek bu büyüklere geçer. Bu büyüklerin hangisi daha büyük diye mukayese etmeye kalkmak, cahillerin, ahmakların işidir. Bu iş, ihtiyar genç işi değildir, tecrübeli tecrübesiz işi de değildir. Bu Peygamber efendimizin mübarek kalbindeki o ilahi emanetlerin verilme işidir. Kime verilirse sultan odur, vâris odur, yetkili odur. Bu iş, ilim, medrese işi de değildir, öyle olsaydı Ehl-i sünnetin reisi, dörtte üçünün sahibi, dörtte birinin de ortağı İmam-ı a'zam hazretleri, Cafer-i Sadık hazretlerine talebe olmaz, talebe olduğu bu iki seneyi kastederek, (Ömrümün son iki senesi olmasaydı, Numan helak olurdu) buyurmazdı. Medrese, tedrisat görmekle İmam-ı a'zam hazretlerinin ilim derecesine ulaşabilirler mi? Makamına yaklaşabilirler mi? Hiç mümkün değil. Hâlbuki o büyük imamımız, yolunda yani mezhebinde olmakla şeref duyduğumuz, hadis-i şerifte, (O, ümmetimin ışığıdır) diye methedilen İmam-ı a'zam hazretleri, o zamanın silsile-i aliyye büyüğü olan Cafer-i Sadık hazretlerine talebe olmuştur. Hâşâ, boşu boşuna, (Bu iki sene olmasaydı helak olurdum) buyurmadı. Demek ki işin içinde, bizim bilmediğimiz, anlamadığımız şeyler var.

Silsile-i aliyye büyüklerinin derecesi ölçülür mü?

Yazar Administrator

Perşembe, 02 Nisan 2009 11:54 - Son Güncelleme Salı, 07 Nisan 2009 14:50

Bu büyükleri ölçmek, hâşâ bu büyük, bu küçük diye ayırmak bize düşmez, kimseye de düşmez. Bir tek şunu biliyoruz, onu da bildirildiği için biliyoruz: Hepsinin kalbinde, Peygamber efendimizin mübarek kalbindeki emanetler vardı, başkasını, daha fazlasını bilmeyiz. Büyüklerin meydanında küçüklerin işi ne? Hele hele yine onlardan, onların kıymetli kitaplarından öğrendiği birkaç kelimeyi ezberleyip de, kendisini bir şey zannedenlerin işi ne? Bu din, edep dinidir, haddini bilme dinidir. Edep, haddini bilmektir. Herkes haddini bilmelidir.

Şimdi zamanın büyüğü, Mevlana Halid-i Bağdadi hazretleridir. Biz, dinimizi ondan öğrendik. Bu büyükleri bize, o tanıttı, o sevdirdi. O mübarek zatların kitaplarını açıklayıp bize vermişse, bu kitapları okuyun, evinizde sadece bunları bulundurun demişse, artık o kitaplar bizim için Mevlana Halid-i Bağdadi hazretlerinin kitabı olmuş olur. Böyle olunca da, hocamızın kitapları arasında da ayırım yapmak, yani bu kitabı iyi, bu kitabı daha kıymetli, bu kitabın kıymeti az gibi ayırım yapıp üst üste koymak ayrı bir edepsizlik olur. İmam-ı Rabbani hazretlerine giden yol da, Muhammed Masum hazretlerine giden yol da, bütün büyüklere giden yol da, şimdi, Mevlana Halid-i Bağdadi hazretlerinin mübarek kalbinden geçer. Bu kalbden geçmeyen, İmam-ı Rabbani hazretlerine ve diğer büyüklere kavuşamaz, istifade edemez, onlardan zırnık alamaz. Alamadığı gibi, suç işlemiş olur. O andaki yetkiliyi kabul etmemiş olur, kusurlu, eksik görmüş olur. Niyetine göre felakete bile gider. Vârise ne yapılsa, Peygamber efendimize gider; çünkü yol aynı. Allahü teâlâ bu hâle düşmekten bütün Müslümanları muhafaza etsin! Âmin.” www.dinimizislam.com